

Kraflauer Zeitung.

Nr. 37.

Donnerstag den 15. Februar

1866.

Die Kraflauer Zeitung erscheint täglich mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage. Vierteljährlicher Abonnementspreis für Kraflau 3 fl., mit Verendung 4 fl., für einzelne Monate 1 fl., resp. 1 fl. 36 Kr., einzelne Nummern 5 Kr. X. Jahrgang. Gebühre für Insertionen im Anstaltsblatt für die vierstellige Zeitzeile 5 Kr., im Anzeigeblat für die erste Einrückung 5 Kr., für jede weitere 3 Kr. Stempelgebühr für jede Einschaltung 30 Kr. — Inserat-Belegungen und Gelder übernimmt Carl Sudweiser. — Anzeigen werden franco erbeten.

Redaction, Administration und Expedition: Grob-Gasse Nr. 107. Annoncen übernehmen die Herren: Haafenstein & Vogler in Frankfurt, Berlin, Basel, Hamburg und Wien, und Herr Herzog in Lemberg.

Amtlicher Theil.

Er. l. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster unterzeichnetem Diktando den pensionirten k. k. Ministerialrath Ernst Wilhelm Korn als Ritter des Leopoldordens den Ordenshaimen gemäß in den Ritterstand des österreichischen Kaiserstaates allergnädigst zu erheben geruht.

Er. l. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster unterzeichnetem Diktando den k. k. Oberst im Infanterieregimente Freiherr von Witzl Nr. 23. und Abtheilungsvorstand im Kriegsm. Ministerium Joseph Haber in den Ritterstand des österreichischen Kaiserstaates mit dem Prädicate von „Benig“ allergnädigst zu erheben geruht.

Er. l. k. Apostolische Majestät haben dem Hauptmann des Genies Joseph Freiherrn v. Rosen, die Kommerzienrath allergnädigst zu verleihen geruht.

Er. l. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 30. Jänner d. J. dem Lehrer am k. k. Obergymnasium Santa Caterina in Buedig Dr. Franz Rossetti zum außerordentlichen Professor der Physik an der k. k. Universität in Padua allergnädigst zu ernennen geruht.

Der Staatsminister hat den Lehrer der k. k. Oberrealschule in Jandbrunn Dr. Wenzel Korn in gleicher Dienstverhältnisse an die griechisch-orientalische Oberrealschule in Czernowitz verlegt.

Nichtamtlicher Theil.

Kraflau, 15. Februar.

Ueber den letzten Meinungsaustausch zwischen Oesterreich und Preußen in der Herzogthümerfrage waren bisher unrichtige Ansichten verbreitet. Es ist allerdings vollständig richtig, daß die preussische Regierung — in einer vom 26. Jänner datirten Verbalnote — Gelegenheiten genommen hat, und zwar in einem fast gereizt zu nennenden Ton und mit besonderer Hervorhebung der Massenversammlung in Altona, über eine Haltung der Landesbehörden, einschließlich natürlich der Statthalterchaft, Beschwerde zu erheben, welche den Geist des Wiener Vertrages entschieden zu verfeuern scheine und die Trag dieses Vertrages in voller Kraft bestehende Mitsouveränität Preußens ignorire und gefährde; aber es ist ebenso vollständig unrichtig, daß Preußen für den Fall, wo eine Abstellung seiner Beschwerde nicht erfolge, irgend eine Drohung ausgesprochen oder auch nur irgend eine bestimmte Action in Aussicht genommen habe. Die Antwort Oesterreichs soll überaus ruhig und zugleich fest gewesen sein. Oesterreich erkennt es unbedingt an, daß es ebenso wenig selbstständig über Holstein, als Preußen über Schleswig zu disponiren befugt sei, aber es betont, daß die Ausübung der Souveränität ihm durch den Wiener Vertrag in Holstein vollständig und ausschließlich, ebenso vollständig und ausschließlich, wie Preußen deren Ausübung in Schleswig, übertragen worden sei, und daß es, so wenig es sich befugt erachte, sich in die preussische Verwaltung in Schleswig einzumischen, sich die volle Freiheit seiner Verwaltung in Holstein vindiciren müsse und Niemanden ein Recht zugestehen könne, ihm dabei hineinzureden. Auf den besonderen Fall übergehend, soll die österreichische Antwort erklären, daß Oesterreich ganz innerhalb seiner Befugnisse handle, wenn es innerhalb der gesetzlichen Schranken und soweit weder der rechtliche Besitz angeht, noch dem Definitivum präjudicirt werde, je-

dem Präsidenten die Möglichkeit gewähre, seine Ansprüche zur Geltung zu bringen, und sie glaubt die ausdrückliche Versicherung hinzufügen zu können, daß Preußen, falls es etwa seine Interessen in Holstein in ähnlicher Weise zu fördern versuchen möchte, von Seiten Oesterreichs ebensowenig ein Hinderniß zu befürchten haben werde. Sie hebt endlich hervor, daß Oesterreich am allerwenigsten von Preußen eine Beschwerde über die Altonaer Versammlung habe erwarten dürfen, nachdem gerade Preußen, als es sich geweigert, dem österreichischen Vorschlag auf Ausdehnung des Bundesvereinsgesetzes von 1854 auf ganz Deutschland beizutreten, Oesterreich in die Unmöglichkeit versetzt habe, an der Hand der Geleise gegen eine solche Versammlung einzuschreiten.

Ueber die Stellung des FML. Baron Gablenz als Statthalter von Holstein, schreibt das „Freundenblatt“, bestehen so falsche Anschauungen und aus diesen folgt man so Verkümmertes, daß es wohl darnach anzugethan scheint, einmal auf Grund authentischer Informationen jene Auslegungen richtig zu stellen. FML. Gablenz hat äußerst ausgedehnte Vollmachten, denen gemäß er befugt ist, in allen administrativen Angelegenheiten, ohne weiter in Wien nachzufragen, frei zu verfügen und nur in ganz wichtigen politischen Fragen holt er von hier Instruktionen ein. So hat er seinerseits das Rendsburger Befugnisverhältnis, die Telegraphenangelegenheit, jene der Massenversammlung in Altona u. s. stets ohne Anfrage abgemacht, respective sich mit dem preussischen Gouverneur ins Einvernehmen gesetzt. Immer erst als fait accompli würden die Sachen hierher gemeldet. Viele Meldungen fehlen noch bis zur Stunde, so z. B. die der gemeinsamen schleswig-holsteinischen Angelegenheit, als da sind: die der Kieler Universität, das Freinhaus, das oberste Appellationsgericht u. a. m.; auch über die Affaire May fehlt noch ein Rapport. — Wenn vielfach gemeldet wurde, FML. Gablenz sei mit einem Manne, holsteinische Vertrauensmänner zur Berathung des mit 1. April beginnenden Budgets einzuberufen, so versichert man, daß dieser erst jetzt von den Zeitungen gemeldete Plan lediglich eine von Gablenz schon vor Wochen ausgesprochene Idee sei, indem er von der Ansicht ausgeht, daß es nicht opportun erscheine, die Stände einzuberufen, man denn doch nicht ganz absolut vorgehen solle und daher Vertrauensmänner, jedoch nur in consultativer Stellung, zur Prüfung des Budgets zuziehen möge. Ein solcher Vorgehens liegt ganz in den Rechten des österreichischen Statthalters und Preußen wird sich wohl hüten, dagegen eine wirkliche Einsprache zu erheben. Auf Grund alles Vorgelegten legt man hier dem Ausdruck der „Krafl. Zeitung“ gar keinen Werth bei.

Die „Corr. Zeidler“ meint, aus der Einberufung der Ständemitglieder durch Gablenz gehe die Anerkennung hervor, daß die Verfassungsverhältnisse der Herzogthümer einer baldigen Organisation bedürfen. Diese sei die Aufgabe der gemeinsamen Repräsentation beider Herzogthümer; dazu gehöre energischer fortwährender Wille, und Hindernisse gegen Preußens Willen für die Constituirung der Herzogthümer müßten entfernt werden.

Die Hartnäckigkeit, mit welcher einige der Mittel- und Kleinstaaten im Zoll-Verweise der Anerkennung Italiens widerstreben, hat zu einem Schriftwechsel

zwischen Lamarmora und Bismarck Veranlassung gegeben, der muthmaßlich bald veröffentlicht werden wird.

In der römischen Frage soll jetzt folgender Lösungsvorschlag auf das Tapet gebracht sein. Wenn nach gänzlichem Abmarsch der französischen Truppen aus dem Kirchenstaate die Bevölkerung Roms eine sehr feindliche Haltung gegen die weltliche Macht des Papstthums einnehmen sollte, so daß der Ausbruch ernstlicher Unruhen zu besorgen wäre, und am Ende die Person des heiligen Vaters selbst Unbillen ausgesetzt sein könnte, dann würde Frankreich folgende Lösung der römischen Frage in Vorschlag bringen: Dem Papste würde die Bretagne und zwar die Departements Finistere, Cotes du Nord und Morbihan als weltlicher Besitz mit unbeschränkter Hoheitsrechten abgetreten, deren Bewohner, die strengsten Katholiken seien, und sich heute noch mit allen Mitteln gegen das Eindringen der französischen, wie gegen die Unterdrückung ihrer nationalen weltlichen Sprache wehren, und somit diesen Fürstentum mit Enthusiasmus begrüßen würden. Rom würde dem Könige Frankreich durch Abtretung der Insel Sardinien zu entschädigen. So lautet dieser jedenfalls überraschende Plan.

Den neuesten Nachrichten aus Rom zufolge haben mehrere katholische Mächte das Anerbieten gemacht, dem Papste nach dem Beispiele Frankreichs mehrere Bataillone von gedienten Soldaten zur Verfügung zu stellen. Man versichert, daß der Papi von diesen Anträgen Gebrauch machen werde. Anfangs habe, so heißt es, Frankreich 6000 Mann zugesagt, da man aber in Rom in Erfahrung gebracht, daß diese Mannschafft aus der Fremdenlegion genommen werden solle, und man diesen Elementen nicht recht traute, so scheint man entschlossen, die päpstliche Armee auch in anderen Staaten zu rekrutiren. — Florentiner Blätter melden ebenfalls aus Rom: die päpstliche Regierung habe das vom Kaiser der Franzosen angebotene kleine Contingent nachträglich zurückgewiesen, falls es aus der Fremdenlegion in Algerien käme. Es stellt sich immer deutlicher heraus, schreibt der Wiener Correspondent der „Frankfurter Postzeitung“, daß die Meyendorff'sche Affaire in Rom eine beabsichtigte und berechnete war, daß der Vertreter Deutschlands in Rom eine bestimmte Rolle zu spielen hatte und daß es sich hierbei recht eigentlich darum gehandelt hat, einen Bruch herbeizuführen, daß Russland vollständig freie Hand erhalte für seine antikatolische Politik in Polen. Darum wird auch Baron Meyendorff weder abberufen noch auch desavouirt werden. Hr. Gortschakoff, heißt es nun, habe seine Ansichten in der Sache geändert, nachdem ihm Meyendorff's offizieller Bericht zugekommen sei. Aber derselbe soll in Rom bleiben nicht wie bisher als russischer Gesandter, sondern als Agent, ähnlich, wie Ddo. Russ England daselbst vertritt.

In der Donau-Fürstenthümern naht die Krisis mit Riesenschritten, Rußland und England, schreibt die „Frankf. Postztg.“, haben sich verständigt, u ihre consularischen Vertreter in Bukarest

dahin zu instruiren, auf's Strengste über die Beobachtung der Convention bezüglich der Donaufürstenthümer zu wachen und keinen Uebergriff des Fürsten Cusa zuzulassen, Preußen hat seinen Vertreter angewiesen, mit dem russischen Generalconsul Hand in Hand zu geben. Die Pforte kann mit dieser Haltung der nordischen Mächte nur einverstanden sein und Oesterreich hat das gleiche Interesse. Nur Frankreich verhält sich noch reservirt. — Von der polnischen Gränze wird der „N. N. Z.“ gemeldet, daß Rußland im südlichen Podol 50.000 Mann in Hinblick auf die im Frühjahr in den Donaufürstenthümern möglicherweise eintretenden Ereignisse concentrirt.

Nach der neuesten Forderung der diplomatischen Correspondenz zwischen dem Londoner und dem Washingtoner Cabinet scheint die Controverse über den ehemaligen conföderirten Kreuzer Shenandoah nicht von der Stelle zu kommen. Die englische Regierung hatte behauptet: 1) daß kein armirtes Schiff gegen den amerikanischen Seehandel aus einem britischen Hafen ausgelaufen sei; 2) daß der Befehlshaber des Shenandoah eine wahrheitsgetreue Erklärung abgegeben, indem er gefagt, daß er keine Prüfen mehr genommen habe, nachdem er von dem Ende des Krieges in Kenntniß gesetzt worden und 3), daß sich an Bord des Shenandoah, als dieses Schiff in den Merses eingelaufen, keine britischen Unterthanen befunden hätten. In einer Depesche vom 28. December sucht Herr Adams diese Sätze einen nach dem andern zu bestreiten. Lord Clarendon aber sucht in einem Schreiben vom 19. Jänner d. J. die unionistischen Einwürfe zu entkräften. Für die britische Nationalität der Besatzung des Shenandoah sei kein Beweis beigebracht worden und nach englischem Recht habe man die Besatzung nicht zwingen können, gegen sich selbst zu zeugen. Hr. Seward greift dann wieder zu der allgemeinen Anklage, daß der Shenandoah überhaupt von Anfang bis zu Ende ein britisches Schiff und somit ein Raubschiff gewesen sei, worauf Clarendon antwortet, daß es seine Bestallung in regelmäßiger Form von der Conföderirten Regierung erhalten habe. Den schon im November Carl Russell gemachten Vorschlag, in der englischen wie in der unionistischen „Foreign-Enlistment-Act“ einige Modificationen anzubringen, weist die Regierung der Vereinigten Staaten noch immer entschieden von der Hand. Somit stehen beide Theile noch, wo sie gestanden haben, ohne zu drohen, aber ohne auch etwas von ihren Doctrinen zurückzunehmen.

Sämmtliche Admirale der unionistischen Flotte, welche sich nicht im Anlande befinden, sind nach Washington berufen worden, wo sie gegenwärtig im Marineministerium berathen. Der Gegenstand dieser Berathung ist nicht bekannt.

In dänischen Kreisen will man wissen, daß der Aufenthalt Seward's in Sainte-Croix mit Unterhandlungen zusammenhänge, die schon seit längerer Zeit in Vorbereitung, die Abtretung der dänischen Antillen an die Vereinigten Staaten zum Zwecke hätten.

Den neuesten Berichten aus Chili zufolge hat der Nachfolger des Admirals Pareja die Blokade Coquimbo's aufgehoben und seine Flotte vor Valparaiso concentrirt.

Feuilleton.

Aus Mexico.

Ueber die Wasserthaten des österreichischen Freiwilligen-Corps in Mexico, unter Anführung des k. Majors Schönbach, Ritter v. Schönwiese, wurden uns noch folgende zwei Berichte mitgetheilt:

Die Operationen gegen die Quatacomalen. Das durch diesen Indianerstamm geraubte Gebiet erstreckt sich zu beiden Seiten des Rio de Apulco. S. W. gegen N. D. Die Gränzen lassen sich nicht genau bestimmen, da der Stamm seit seiner Einwanderung im Jahre 1857 im steten Kriege mit den Nachbarn lebt und je nach Kriegsglück seine Besitzungen sich bald vergrößert, bald wieder mindert. Im engeren Sinne des Wortes kann man Zantla, Dmetep, Zacapoxtla und Guahualta als die angefahren Gränzorte annehmen, so daß Quatacomalen im Herzen des Landes liegt. Der Boden ist sehr fruchtbar, besonders an Mais, der eine Höhe von 9 bis 12' erreicht, die Berge, namentlich am rechten Apulco-Ufer stark bewaldet, sonst aber ist das ganze Terrain dermaßen von Barantas, steilen Felsen, Wasserfällen und in der Gegend angeschwollenen Bächen durchschnitten, daß man Europa für diese Formation keinen Vergleich auffinden wird. Der Rio de Apulco zeigt kein ersauntes Auge so

recht, was die Gewalt des Wassers vermag; es hat sich daselbst ein Bett gegraben von 80 — 100' Tiefe, und da die Wände Kalkfelsen sind, so stehen sie in der wahrensten Bedeutung des Wortes festrecht. Man wird nun sehr leicht begreifen, daß der Uebergang über diesen Fluß nur sehr wenige sein können, da das Schlagen von Brücken äußerst schwierig ist. In der That sind auf dem Operationshauptplatze nur drei Brücken, u. z. von Tetela nach Zantla, bei Quatacomalen und eine auf dem Wege von Zacapoxtla nach Cumbres de Apulco; letztere ist deshalb merkwürdig, weil sie nicht, wie die andern, unmittelbar ober dem Wasser, sondern in der Höhe des umliegenden Bodens von einer Felswand zur andern geschlagen ist, während der Fluß tief unten durchbraust. Die Brücke Quatacomalen ist zerstört, die andern Flüsse und Bäche besitzen nichts außerordentliches und ähneln unseren Torrenten in Italien. Von Zacapoxtla bis zum Apulco sind es vorzüglich drei Ketten, die den Fluß begleiten und von der Hauptkette der Los Patios, Tres Cavases und Cruz d'Alcala auslaufen.

Zwischen der letzten Gebirgskette und dem Apulco befindet sich das Plateau von Quatacomalen, ringsum von den wildesten fast unersteiglichen Barantas umgeben und nur an der Seite gegen Zacapoxtla zu mit den Bergen durch eine schmale Landenge (wenn man so sagen will) zusammenhängend. Ueber sie führt die Straße von Zacapoxtla nach Quatacomalen und hat der Feind auf dem höchsten Punkte derselben, seitwärts Richtung eine große Stein-

Barrikade ichtet. Der Ort Quatacomalen, durch General Graf Thun zugleich vom Erdboden vertilgt, war vordem ein Paradies der wenigstens ein unvergleichlicher Garten zu nennen, u dessen tropischen Gewächsen und Bäumen die Häuser sorgfältig und schelmisch kultivirten. Der Palast des omandanten Juan Francisco war von Stein und feilakt, daß die Kirche des Ortes sich im Hofraum deuten befand. Gleiches Schicksal mit Quatacomalen erlitten übrigens noch folgende Ortschaften: Xilotepec, las Tomas, Tetelco, Clorochitan, Atzala, Tequiquico und Chalahu. Der Ort, wo diese Dörfer gestanden, erkennt man nicht an den stehen gebliebenen Mauern der Kirche. Auf dem linken Apulco-Ufer sind die Gebirge noch weit höher, aber nicht so mit Wald bedeckt, was inhin die militärischen Operationen erleichtert. Dieser eichhörnigen Formation halber ist es nicht gerathen, von Apulco aus weiter als bis zum Apulco zu operiren, dann immer den Feind ober sich hat und dominirt wird, tend, von Tetela ausgehend, die Sache sich umgekehrt stet. Will man daher einen umfassenden, ausgiebigemgriff auf den Stamm der Quatacomalen unternehmen kann dies nur durch eine Combination zwischen Xilotepec und Zacapoxtla aus gesehen, da nur kaum über dem Thiere steht und mit diesem so Vieles gemein hat. Zwei Eigenschaften namentlich aber sind es, die nur ihnen zugestanden werden können und durch welche sie so schwer zu bekämpfen sind, ungeredet die 1000 Familien in, worunter 5 — 600 Streiftbare. Sie haben aber ihr Streiftbare durch Zwang sowohl, als Kenntniß des Terrains bis in seine kleinsten Schlußwinde durch freiwilliges treten von Ortschaften und Rancho's, d. i. die fabelhafte Schnelligkeit, mit der sie bergauf

dermalen bis auf 1000 Mann erhöht, die theils mit gewakten, theils mit erbeuteten Gewehren bewaffnet sind. Die Farbe der Quatacomalen ist nicht eigentlich kupferroth, als vielmehr dunkelbraun; ihre Kleidung besteht in einer breiten weißen Leinwand, die sie aber fast immer bis auf den Oberschenkel aufgeschlupft haben, und einem dunklen braunen Ueberwurf, nebst kleinem Strohhute. Seind besitzen sie nicht. Von der Ferne gesehen, machen diese Leute den Eindruck, als ob sie Teufel wären und auch in ihrer nächsten Nähe haben schon leider Viele dieselbe traurige Erfahrung machen müssen, daß sie unbarmherzig jeden gefangenen Mexicaner unter Mißhandlungen erschleßen, und ihre Grausamkeiten selbst an Leichnamen durch Verhummelung und Schändung derselben zur Schau tragen. Ihr General und Anführer Juan Francisco Lucas hat bis jetzt mit unsren Offizieren und Soldaten eine rühmliche Ausnahme gemacht, indem er sie gut behandelte, wenn sie in Gefangenschaft geriethen und öfter sogar auch selbe gleich in Freiheit setzte. Er selbst, obwohl nur Quatacomalen, wie jeder seines Stammes, gibt sich wenigstens den Anschein von Bildung und spricht auch immer von ihr; was nicht es aber, wenn sein ganzes übriges Volk es, die nur ihnen zugestanden werden können und durch welche sie so schwer zu bekämpfen sind, ungeredet die 1000 Familien in, worunter 5 — 600 Streiftbare. Sie haben aber ihr Streiftbare durch Zwang sowohl, als Kenntniß des Terrains bis in seine kleinsten Schlußwinde durch freiwilliges treten von Ortschaften und Rancho's, d. i. die fabelhafte Schnelligkeit, mit der sie bergauf

Rundmachung.

Erkenntnis.

Das k. l. Landesgericht in Lemberg hat über Antrag der k. l. Staatsanwaltschaft am 31. Dezember 1865, 3. 18616 zu Recht erkannt: Das in Leipzig 1865 im Verlage von S. A. Brockhaus erschienene Werk: Bibliotheca pisarzy polskich Tom 31. — Wizerunki polityczne dziejów państwa polskiego Tom 4. Polska w kraju w 1848 roku sprawy poznańskie, krakowskie i galicyjskie. Zbiór dokumentów z tych czasów jako materialy do historyi politycznej państwa polskiego begründe den Thatbestand des im § 65 a. St. G. vorgezeichneten Verbrechens und werde daher nach § 36 D. G. für den ganzen österreichischen Kaiserstaat verboten.

Rundmachung.

wegen Bemantung der 72310/4000 Meilen langen Weichsel-Parallel-Straße von Oswigim bis Borek falecki. Das hohe k. l. Finanz-Ministerium hat laut Erlasse vom 29. Dezember 1865 3. 59971 im Einvernehmen mit dem k. l. Staats-Ministerium die Bemantung der von Oswigim bis Borek falecki führenden 72310/4000 Meilen langen Weichsel-Parallelstraße angeordnet. Demzufolge wird bei jedem der in den Orten Oswigim, Zator und Brzeznica aufgestellten Mautstranzen die Begmaut für zwei Meilen, dagegen bei dem im Orte Skawina aufgestellten Mautstranzen die Begmaut nur für eine Meile eingehoben werden. Dies wird mit dem Weijage zur allgemeinen Kenntnig gebracht, das diese Maßregel vom 1. April 1866, angefangen in Wirksamkeit tritt.

Rundmachung.

Das hohe k. l. Staats-Ministerium hat laut Erlaß vom 9. Jänner 1866 3. 24201/2646 im Einvernehmen mit dem hohen k. l. Finanz-Ministerium der Gutsbesitzer in Debica die Einhebung einer Ueberfuhrsmauth bei der von ihr unterhaltenen Ueberfuhr über den Wislokastuß nächst Kędzierz nach der II. Classe des für Privat-Ueberfuhrsmauthen geltenden Tarifes vom Jahre 1842 unter Einhaltung der für diese Maut-Kategorie festgesetzten Befreiungen und Begünstigungen auf die Dauer von fünf Jahren bewilligt.

Obwieszczenie.

Wysockie c. k. Ministerstwo stanu w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu, raczylo dekretem z dnia 9 stycznia 1866 r. l. 24201/2646 udzielić państwu Debicy pozwolenie do pobierania myta przewozowego przy przewozie na rzece Wisłoka przy Kędzierzu podług II klasy tarify myta przewozowego na rogatkach prywatnych z roku 1842 z zastosowaniem się do przepisów dla powyższej kategorii rogatek względem upełnienia od opłaty należności istniejących na lat pięć. Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Edykt.

C. k. Sad delegowany miejski Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Krystynę z Szumkrowiczów Paschalską i w razie jej śmierci nieznaną jej spadkobierców, że przeciw niej pod dniem 15 października 1865 t. 14678 c. k. Prokuratorja skarbowa imieniem kościola N. P. Maryi w Krakowie działająca o zapłacenie kwoty 500 złp. z przyn. wniosła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do rozprawy na dzień 13 kwietnia 1866 o godz. 10 rano wyznaczony został. Gdy życie i miejsce pobytu pozwaney Krystyny z Szumkrowiczów Paschalskiej lub jej spadkobierców niewiadome jest, przeto c. k. Sad del. miejski w celu zastępowania pozwaney lub jej spadkobierców, jak również na koszt i niebezpieczeństwo tejże tutejszego adwokata p. Dra Biesiadeckiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytozony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Rundmachung.

Die k. l. Statthalterei hat über Vorschlag des Professoren-Collegiums der medicinischen Fakultät an der Wiener-Universität die erledigten zwei Krausnecker'schen Stipendien im jährlichen Betrage von Dreihundert fünfzehn (315) Gulden d. W. den Medicinern des I. Jahrganges an der Universität in Wien

ern des I. Jahrganges an der Universität in Wien reich, und um Zahlungsaufgabe das Begehren gestellt, welcher auch unterm 29. d. M. erlassen wurde. Da der Aufenthaltsort des Erstbezahlten unbekannt ist, so hat das k. l. Tarnower Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Jarocki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache verhandelt werden wird.

Obwieszczenie.

C. k. Namiestnictwo nadało na wniosek kolegium profesorów wydziału medycznego przy wszechmicy Wiedeńskiej dwa odróżnione stypendya z fundacyi Krausneckera w rocznej kwocie trzystu piętnastu (315) złotych reńskich w. a. słuchaczom medycyny 1 roku na wszechmicy Wiedeńskiej, a mianowicie: 1. Ksaweremu Krausnecker tytułem należności do rodziny s. p. Piotra Krausneckera i 2. Władysławowi Lipińskiemu, synowi mieszczanina Lwowskiego, aż do ukończenia nauki i uzyskania godności doktora.

Rundmachung.

Seine Excellenz der Herr Statthalter haben vom Schuljahr 1865/6 angefangen dem Schüler der IV. Classe am Samborer Gymnasium Stefan Dzurdz Sielecki ein Familienstipendium jährlicher 210 fl. 5. W. aus der Angela Sielecki'schen Stiftung verliehen.

Obwieszczenie.

Jego Eksceleńcy pan Namiestnik nadal zaczawszy od roku szkolnego 1865/6 uczniowi 4 klasy gimnazjum Samborskiego, Szczepanowi Dzurdzie Sieleckiemu stypendium rodzinne w kwocie 210 złr. w. a. z fundacyi Anieli Sieleckiej. Z c. k. galic. Namiestnictwa. Lwów, 27 stycznia 1866.

Edykt.

C. k. Sad obwodowy wzywa nieznanymy posiadaczy dokumentu ustępstwa przez Chaima Samet dnia 2 lipca 1838 na rzecz lity Raehli Wald zeznanego, na sumę 400 złr. m. k. w stanie dłużnym realności pod l. kons. 51/52 w Tarnowie ciążąca, opiewającego, ażeby posiadanie rzeczonoego dokumentu, który miał zaginać, w przeciągu roku Sądowi oznajmili, gdyż inaczej takowy jako niebyły uważany zostanie.

Rundmachung.

Auf Grund des Gesellschafts-Vertrages vom 31. October 1865 wird für die von den offenen Gesellschaftern Jakob Geissler, Alter Gärtner und Abraham Stieglitz durch 3 Jahre vom 1. November 1865 bis dafür 1868 zu betreibende Kun- und Rosoglio-Fabrik in Zgłobice die Firma Jakob Geissler & Comp. in das Handels-Register für Gesellschaftsfirmen des Tarnower Kreis-Gerichtes eingetragen.

Edict.

Vom Tarnower k. l. Kreis-Gerichte wird dem, dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekanntem S. Frühling mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn, so wie wider Debora Goldfarb, Dias Weiss wegen Zahlung der Wechselsumme 340 fl. R. G. die Wechselklage unterm 27. Jänner 1866 3. 1711 über-

Rundmachung.

And Anlaß des Nothstandes im östlichen Theile Galiciens, wird vom 15. Februar 1866 an, bis auf Widerruf für nachstehende Artikel, als Getreide und Hülsenfrüchte, n. z. Weizen, Korn, Halbrucht, Gerste, Hafer, Kukuruz in Körnern, Erbsen, Bohnen, Wicken und Haide, dann Erdäpfel verpakt, wenn solche bei den fremden Bahnen oder eigenen Stationen mit der Bestimmung für oder über Lemberg in Quantitäten von mindestens 150 Zoll-Zentner jeder einzelnen Gattung zu einem Frachtbriefe als gewöhnliche Fracht zur Beförderung mittelst Lastzügen zur Aufgabe gelangen, auf der Carl-Ludwig-Bahn der Frachttas von Einem Neukreuzer österr. Währung pr. Zoll-Zentner und Meile unter Aufassung des jeweiligen Agiozuschlages und Aufrechterhaltung der tarifmäßigen Nebengebühren eingehoben.

Meteorologische Beobachtungen.

Table with columns: Barom. Höhe, Barom. Linie, Relative Feuchtigkeit, Richtung und Stärke des Windes, Zustand der Atmosphäre, Temperatur, and other meteorological data.

reich, und um Zahlungsaufgabe das Begehren gestellt, welcher auch unterm 29. d. M. erlassen wurde. Da der Aufenthaltsort des Erstbezahlten unbekannt ist, so hat das k. l. Tarnower Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Jarocki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache verhandelt werden wird.

Obwieszczenie.

C. k. Sad obwodowy Tarnowski p. Adamowi Homentowskiemu czyli Homentowskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, a w razie jego śmierci z imienia i nazwiska, z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Paulina i Wanda Łazowskie przeciw nim względem wyeliminowania sumy 1350 złr. m. k. czyli 1417 złr. 50 kr. w. a. z ceny kupna realności pod nr. 91 w Tarnowie położonej, tabela płatnicza c. k. Sadu obwodowego Tarnowskiego z dnia 23 sierpnia 1860 l. 9908 na III miejscu onejże ceny kupna kollokowanej sub praes. 9 stycznia 1866 l. 494 skargę wniosły i o pomoc sądową prosily, wskutek czego, termin do ustnej rozprawy na dzień 19 maja 1866 o godz. 10 przed południem wyznaczony jest.

Abgang und Ankuft der Eisenbahnzüge.

von Krakau nach Wien 7 Uhr 10 Min. Früh, 3 Uhr 30 Min. Nachm.; nach Breslau, nach Strau und über Dierberg nach Preußen und nach Warschau 8 Uhr Vormittags; nach Lemberg 10 Uhr 30 Min. Vorm.; 8 Uhr 30 Minuten Abends; nach Wladyka 11 Uhr Vormittags; von Wien nach Krakau 7 Uhr 15 Min. Früh, 8 Uhr 30 Minuten Abends; von Ofen nach Krakau 11 Uhr Vormittags; von Lemberg nach Krakau 5 Uhr 20 Min. Abends und 10 Min. Morgens.

Abgang und Ankuft der Eisenbahnzüge.

von Krakau nach Wien 7 Uhr 10 Min. Früh, 3 Uhr 30 Min. Nachm.; nach Breslau, nach Strau und über Dierberg nach Preußen und nach Warschau 8 Uhr Vormittags; nach Lemberg 10 Uhr 30 Min. Vorm.; 8 Uhr 30 Minuten Abends; nach Wladyka 11 Uhr Vormittags; von Wien nach Krakau 7 Uhr 15 Min. Früh, 8 Uhr 30 Minuten Abends; von Ofen nach Krakau 11 Uhr Vormittags; von Lemberg nach Krakau 5 Uhr 20 Min. Abends und 10 Min. Morgens.

Advertisement for F. Schott's Extractum Radicis, featuring a logo and text describing the product's benefits for dental pain.

Advertisement for Carl Ludwig-Bahn, detailing the railway's routes and services, including connections to various cities and the use of steam locomotives.

Advertisement for Carl Budweiser, a beer brand, mentioning its quality and availability.

Getreide-Preise auf dem letzten öffentlichen Wochenmarke in Krakau, in zwei Gattungen classificirt.

Table showing grain prices in Krakau, categorized by type (e.g., Weizen, Roggen) and quality (I. Gattung, II. Gattung), with columns for price per unit.

Wiener Börse-Bericht vom 13. Februar.

Table of the Vienna Stock Exchange report, listing various securities, bonds, and their current market prices.

Neuzeitgeblatt. Gegen Zahnschmerzen.

Advertisement for 'Neuzeitgeblatt' featuring a steam locomotive illustration and text promoting the publication and its focus on dental health.

Donnerstag.

Amtsblatt.

Nr. 327. Kundmachung (153. 1-3)

Ausfolgung neuer Couponsbogen zu den siebenbürgischen Grundentlastungs-Obligationen.

Am 1. Juli 1866 ist der letzte der den siebenbürgischen Grundentlastungs-Obligationen beigegebenen Coupons fällig und es tritt die Nothwendigkeit ein, diese Obligationen mit neuen Couponsbogen zu versehen.

Zu Bezug auf die Einanleihe dieser neuen Couponsbogen werden folgende Bestimmungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

- 1. Die Ausgabe der neuen Couponsbogen hat am 1. Juli 1866 zu beginnen.
2. Die Couponsbogen können nicht nur bei der Grundentlastungsfondscaße in Hermannstadt, sondern auch in Wien bei der II. Abtheilung der k. k. Staats-Centralcaße (Staats-Depositencasse), dann bei den, als Grundentlastungsfondscaßen fungirenden landesfürstlichen, beziehungsweise landständlichen Cassen in Linz, Salzburg, Graz, Klagenfurt, Laibach, Innsbruck, Prag, Brünn, Troppau, Görz, Triest, Parenzo, Lemberg, Krasau, Gernowiß, Ofen und Ungarn, endlich bei der k. k. Landeshaupthauptcaße in Komarow, bei den k. k. Filialcassen in Preßburg, Dedenburg, Kaschau, und bei der k. k. Sammlungscasse in Großwardein behoben werden.
3. Wollen die Couponsbogen vom 1. Juli 1866 ab bei der Grundentlastungsfondscaße in Hermannstadt behoben werden, so sind zu diesem Behufe die Original-Schuldverschreibungen bei dieser Casse zu produciren, und dieselbe wird, wenn gegen die Ausfolgung der Couponsbogen kein Anstand obwaltet, selbe gegen ungestempelte Empfangsbefähigung ausfolgen, zugleich aber die gefällene Erfüllung auf den Obligationen ersichtlich machen.
4. Wenn die Couponsbogen bei einer der übrigen im Absätze 2 bezeichneten Cassen erhoben werden wollen, so sind vom 1. Juli 1866 ab die Original-Obligationen mittelst einer in triplo beizubringenden Consignation bei jener Casse zu überreichen, bei welcher die Erhebung der Coupons beabsichtigt wird. Diese Casse wird den Obligationen die Anmeldebestätigung aufdrücken, dieselben der Partei zurückstellen, sich sodann wegen Ueberkommung der Couponsbogen an die Grundentlastungsfondscaße in Hermannstadt wenden, und wenn kein Anstand obwaltet, die Coupons nach deren Einlangen der Partei gegen abermalige Producirung der Original-Obligationen, dann gegen Beibringung einer ungestempelten Empfangsbefähigung, und gegen Vergütung der für die Uebersendung entfallenden Gebühr ausfolgen, nachdem die Erfüllung auf den Obligationen ersichtlich gemacht wurde.
Die Gebühr wird für jede Sendung, nebst der unveränderlichen Grundtaxe von 15 Kreuzern, mit der Hälfte des tarifmäßigen Werthportos bemessen.
5. Sene Parteien, welche die Couponsbogen bei der Staats-Depositencasse in Wien (Singerstraße, Banco-gebäude) zu erheben wünschen, können sich übrigens bei der letzteren schon innerhalb des Zeitraumes vom 1. Februar bis Ende April 1866 unter Beibringung der Original-Obligationen und einer einfachen Consignation anmelden.
Die Anmeldung während dieses Zeitraumes entbehrt der Zahlung der ad 4 erwähnten Gebühr und beginnt die Ausfolgung der Couponsbogen hinsichtlich der im obigen Zeitraume erfolgten Anmeldungen gegen abermalige Beibringung der Original-Obligationen und einer ungestempelten Empfangsbefähigung am 1. Juli 1866.
Erfolgt die Anmeldung nicht in den oben genannten drei Monaten, so finden vom 1. Juli 1866 an die ad 4 angeführten Bestimmungen Anwendung.
6. Hinsichtlich jener Obligationen, welche bei der österreichischen Nationalbank in Wien, oder deren Filialen verpfändet oder deponirt sind, wird die Nationalbank, beziehungsweise deren Filiale, wenn die Partei bei derselben darum anjucht, die Erhebung der neuen Coupons selbst veranlassen.
7. Behufs der Erlangung der Couponsbogen zu jenen Obligationen, welche sich bei den Waisencommissionen, beziehungsweise bei den Waisenämtern, und in gerichtlicher Aufbewahrung befinden, bleibt es in der Regel den betreffenden Vermögensverwaltern, welchen sonst auch die einzelnen Coupons zur Verfallszeit ausgefolgt werden, überlassen, sich die zeitweilige Ausfolgung der deponirten Obligationen, zum Zwecke der Couponsbogen-Erhebung, beziehungsweise Anmeldung zu erwirken; nur bezüglich jener, namentlich in Siebenbürgen deponirten Obligationen, von welchen die verwehrenden Aemter die einzelnen Coupons zur Verfallszeit selbst zu realisiren pflegen, haben sich diese Aemter wegen Erlangung der Couponsbogen unter Beibringung der Original-Obligationen an die Grundentlastungsfondscaße in Hermannstadt zu wenden.
8. Die Blanquetten zu den Consignationen werden bei den betreffenden Cassen unentgeltlich verabfolgt.
Von der k. siebenbürgischen Hofkanzlei.

3. 3986. Kundmachung. (169. 1-3)

Der galizische Landtag hat in Betreff der Einhebung der Landeszuschläge für das Jahr 1866 unterm 19. Dezember 1865 nachfolgenden Beschluß gefaßt:

Die bisherigen Zuschläge zu den directen Steuern mit 11/2 Kreuzer jährlich von einem jeden Gulden der directen Steuern für den Landesfond und 51 Kreuzer jährlich für den Grundentlastungs-Fond ohne Einrechnung des Kriegszuschlages werden auch im 1. Quartale des J. S. 1866, in der bisherigen Weise eingehoben.

Dieser Beschluß kann den Beschlüssen nicht präjudiciren, welche der Landtag bei Feststellung des Veranschlagtes für das Jahr 1866 bezüglich der erwähnten Zuschläge selbst in Betreff des ersten Quartals 1866 fassen sollte, und hat in keinem Falle länger verbindliche Kraft, als bis Ende März 1866.

Ant. h. Staatsministerial-Erlasses vom 9. d. Mis. 3. 161/St. M. haben Se. k. k. Apostolische Majestät mit a. h. Entschliegung vom 8. d. M. die oberwähnte, vom galizischen Landtage für das 1. Quartal 1866 beschlossene Umlage zu genehmigen geruht, was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Bezüglich der vom 1. Jänner 1866 beginnenden Einhebung und Verrechnung dieser Steuer-Zuschläge, ferner der Einkommensteuern von jenen stehenden Bezügen, welchen nach der a. h. Entschliegung vom 25. November 1858 und der in Folge derselben erlassenen speciellen Bestimmungen (Verordnungsbuch des Finanz-Ministeriums Nr. 62 ex 1858 und Nr. 18 ex 1859) die Befreiung von der Entrichtung der Landes- und Grundentlastungs-Zuschläge nicht zukommt, werden die nöthigen Verfügungen getroffen.
Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 28. Jänner 1866.

Obwieszzenie.

Galicyjski sejm krajowy powziął co do poboru dodatków krajowych za rok 1866 pod dniem 19 grudnia 1865 następującą uchwałę:

Artukul I.
Dotychczasowe dodatki do podatków stałych, po 11 1/2 centów rocznie od każdego złotego austr. do podatku stałego na fundusz krajowy, a po 31 centów rocznie na fundusz indemnizacyjny bez wliczenia dodatku wojennego wynoszące, będą i w pierwszym kwartale roku administracyjnego 1866 tak jak dotąd pobierane.

Artukul II.
Uchwała ta nie może przesądzać uchwałom, jakiego sejm przy uchwaleniu budżetu na rok 1866 co do pomienionych dodatków nawet względem pierwszego kwartału roku 1866 chciał powziąć, w żadnym zaś razie nie obowiązuje dłużej, jak do końca marca 1866 roku.

Podług dekretu wysokiego Ministerstwa stanu z 9 b. m. 1. 161/M. S. raczył Jego c. k. Apostolska Mość najw. postanowieniem z 8 t. m. zatwierdzić najlaskawiej wyż wspomniany, przez galic. sejm krajowy na 1 kwartał 1866 r. uchwalony podatek, co się niniejszym podaje do wiadomości powszechnej.

Co do rozpoczynającego się od 1 stycznia 1866 poboru i obliczenia tych dodatków podatkowych, tudzież podatków dochodowych od takich plac stałych, którym podług najw. postanowienia z 25 listopada 1858 i wydanych na mocy jego szczegółowych postanowień, (Dziennik rozporządzeń Ministerstwa finansów nr. 62 z r. 1858 i nr. 18 z r. 1859) nie przysługują uwolnienie od opłaty dodatków krajowych i indemnizacyjnych, będą wydane potrzebne rozporządzenia.
Z e. k. galic. Namiestnictwa.
Lwów, 28 stycznia 1866.

L. 23706. Edykt. (173. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem masę spadkową Wincentego Dunikowskiego, a względnie jego możliwych z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim p. Edward Jaszczurowski o orzeczenie, że prawo zastawu dla sum 1113 złr. 12 kr. m. k. i 20 złr. 36 kr. m. k. w stanie biernym dóbr Połom małe w obwodzie niegdys Bocheńskim a obecnie Krakowskim położonych wedle dom. 25, p. 162, n. 6 et 7 dóbr na rzecz Wincentego Dunikowskiego, a względnie jego masy spadkowej zainstabulowane najdłuższem przedawnieniem wygasło, a zatem z tych dóbr wyekstabulowanem być winno, dnia 14 grudnia 1865 do 1. 23706 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu do ustnej rozprawy wyznacza się termin na dzień 13 marca 1866 o godzinie 10 przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.
Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém ces. kr. Sądowi krajowemu doniesł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków w ogóle użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musiał.

ków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musiał.
Kraków, dnia 19 grudnia 1865.

L. 339. Edykt. (174. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem sukcesorów Ludwiki z bar. Laryszowsk. Sulkowski, sukcesorów Karoliny z Borowskich Łackiej t. j. Fortunata, Antoniego, Michała, Ignacego, Maryannę i Weronikę Łackich, spadkobierców Jadwigi z Wilkońskich Borowskiej, że przeciw nim o ekstabulację sumy 270200 złp., a względnie po wyekstabulowaniu sumy 150000 złp. powstałej reszty takowej z hipoteki dóbr Skawy i Naprawy wraz z suboneracją, p. Kalikst br. Borowski na dniu 7 stycznia 1866 do l. 339 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu do rozprawy podług przepisów o postępowaniu sądowem ustnemi termin audyencyonalny na dzień 6 marca 1866, godz. 10. rano, w Sądzie tut. wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowania tychże pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Witskiego z podstawieniem p. Dra. Balko kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém c. k. Sądowi krajowemu doniesł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musiał.
Kraków, dnia 9 stycznia 1866.

L. 885. Edykt. (177. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. G. Kolberga, że przeciw niemu p. Michał Eibenschütz w Krakowie na dniu 15. Stycznia 1866 L. 885 o zapłacenie sumy wekslowej 312 złr. 75 kr. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu uchwała z dnia 16. stycznia 1866 L. 885 poleconem zostało pozwanemu G. Kolbergowi, aby sumę wekslową 312 złr. 75 kr. w. a. z procentem po 6% od dnia 1. Maja 1865, tudzież kosztą w kwocie 9 złr. 1 kr. w. a. panu Michałowi Eibenschützowi w trzech dniach pod rygorem egzekucyi wekslowej wypłacił lub w tym samym terminie, jeżeliby miał jakie zarzuty, takowe do Sądu wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego G. Kolberga nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd Krajowy w celu zastępowania pozwanego G. Kolberga, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém ces. kr. Sądowi Krajowemu doniesł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musiał.
Kraków, 16 stycznia 1866.

L. 1849. Edykt. (178. 1-3)

C. k. Sąd Krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Maryę hr. Sierakowską i masę leżącą sp. Wacława hr. Sierakowskiego że przeciw nim p. Lu. Wężykowa o ekstabulację wzajemnego prawa dożywocia Romana i Teresy hr. Sierakowskich w stanie biernym dóbr Rokiciny dom. 63 p. 20 n. 11 i 12 on, tudzież dom. 63, p. 21 n. 13 on., na rzecz Józefa i Wacława hr. Sierakowskich zainstabulowanego ze stanu biernego tych dóbr dnia 28. stycznia 1866 do L. 1849 wniósł pozw. na rzecz Wincentego Dunikowskiego, a względnie jego masy spadkowej zainstabulowane najdłuższem przedawnieniem wygasło, a zatem z tych dóbr wyekstabulowanem być winno, dnia 14 grudnia 1865 do 1. 23706 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu do ustnej rozprawy wyznacza się termin na dzień 13 marca 1866 o godzinie 10 przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanej jest niewiadome, przeto c. k. Sąd Krajowy w celu zastępowania pozwanej, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata p. Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrała i o tém c. k. Sądowi Krajowemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych środków prawnych do obrony użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.
Kraków, dnia 30 stycznia 1866.

L. 2107. Edykt. (175. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Dawida Tynberga, że przeciw niemu p. Abisch Schmeidler o zapłacenie sumy wekslowej 312 złr. w. a. na dniu 31 stycznia 1866, do l. 2107 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu poleconem zostało dłużnikowi p. Dawidowi Tynbergowi uchwała z dnia 3 lutego 1866, aby sumę wekslową 312 złr. w. a. z przyn. w 3 dniach pod surowością egzekucyi wekslowej p. Abischowi Schmeidlerowi wypłacił, lub zarzuty wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Dawida Tynberga, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém c. k. Sądowi krajowemu doniesł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musiał.
Kraków, dnia 3 lutego 1866.

L. 24184. Edykt. (176. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę Schendery, że w sporze wekslowym o sumę 65 złr. w. a. przeciw niej prowadzonym powód Wolf Genger, prawonabywca Chaima Rebena na dniu 19 grudnia 1865 prośbę protokolarną o odroczenie terminu do dupliki wniósł, w załatwieniu której Sąd nowy termin do dalszego postępowania na dzień 13 marca 1866 wyznaczył.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej Józefy Schendery, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata Dra. Zuckra kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém c. k. Sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.
Kraków, dnia 30 grudnia 1865.

L. 886. Edykt. (151. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Dawida Tynberga (vel Tynberga), iż przeciw niemu na dniu 15 stycznia 1866 do l. 886 p. Michał Eibenschütz o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 520 złr. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu mocą uchwały z dnia 16 stycznia 1866 L. 886 poleconem zostaje pozwanemu sumę wekslową 520 złr. w. a. z procentem po 6% od dnia 16 listopada 1865, jak również kosztą 9 złr. 21 kr. w. a. w przeciągu dni trzech pod rygorem egzekucyi wekslowej p. Michałowi Eibenschützowi wypłacić, lub w tym samym terminie zarzuty, jeżeliby miał jakie, takowe do Sądu wnieść.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Dawida Tynberga nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Dawida Tynberga, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém c. k. Sądowi krajow. doniesł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłoby z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musiał.
Kraków, dnia 16 stycznia 1866.

N. 887. Edykt. (172. 1-3)

C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Dawida Tynberga (vel Tynberga), że przeciw niemu na dniu 15 stycznia 1866, do l. 887 p. H. Eibenschütz w Krakowie o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 520 złr. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu na dniu 16 stycznia 1866 L. 887 wydany został nakaz zapłaty sumy wekslowej 520 złr. w. a. w. a. z procentem po 6% od dnia 30 maja 1864, tudzież kosztów w kwocie 9 złr. 21 kr. w. a., a to w dniach 3 pod rygorem egzekucyi wekslowej, w którym atoli terminie pozwany także zarzuty, jeżeliby miał jakie, do Sądu wnieść ma.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Dawida Tynberga nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Ko-

czynskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém c. k. Sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał. Kraków, dnia 16 stycznia 1866.

Edikt. (157. 1-3)

Dem f. l. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe die Firma Dr. Schlessinger et Sohn in Oleśnica wider Theresę Gräfin Bobrowska wegen Zahlung der Wechselforderung pr. 2000 Zfr. preuß. f. N. G. unterm 26. Jänner 1866 3. 1720 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, wöher der Zahlungsauftrag der Summe pr. 2000 Zfr. preuß. sammt N. G. am 29. Jänner 1866 erlassen wurde. Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das f. l. Landesgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Geissler als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem f. l. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabstimmung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird. Krakau, am 29. Jänner 1866.

Edikt. (148. 1-3)

C. k. Sad krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Dawida Tynbergera, że przeciw niemu Sędza Mandelbaum dnia 19 stycznia 1866 l. 1453 o zapłacenie sumy wekslowej 615 złr. w. a. z przyn. wniosła pozew.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. Sad krajowy w celu zastępowania pozwanego jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Kozynskiego z zastępstwem p. Dra. Machalskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zakresie 3 dni albo sam wniósł zarzuty, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém c. k. Sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał. Kraków, dnia 22 stycznia 1866.

Edykt. (149. 1-3)

Ces. królewski Sad krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Dawida Tynbergera (vel Tynberga), że przeciw niemu na dniu 15 stycznia 1866 l. 884 p. Michał Eibenschütz w Krakowie o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 253 złr. 53 kr. w. a. z przyn. wniosł pozew; w załatwieniu tegoż pozwu mocą uchwały z dnia 16 stycznia 1866 l. 884 poleconem zostało, aby p. Michałowi Eibenschützowi sumę 253 złr. 53 kr. w. a. z procentem po 6% od sta od dnia 9 listopada 1865, tudzież kosztów w kwocie 8 złr. 21 kr. w. a. w 5 dniach pod rygorem egzekucyi wekslowej wypłacił, lub w tym samym terminie, jeżeliby miał jakie zarzuty, takowe do Sadu wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Dawida Tynbergera Sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. Sad krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. p. Dra. Kozynskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém ces. król. Sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał. Kraków, dnia 16 stycznia 1866.

Edykt. (159. 1-3)

C. k. Sad krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Władysława Kowalskiego, że przeciw niemu pan Hirsch Gutmann wniosł pod dniem 4 Lutego 1866 l. 2352 pozew wekslowy o nakaz zapłaty sumy wekslowej 260 Zfr. w. a. z przyn., w załatwieniu którego pozwu pod dniem dzisiejszym nakaz zapłaty sumy 260 Zfr. w. a. z przyn. wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Władysława Kowalskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. Sad krajowy w celu zastępowania pozwanego również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra.

Rydzowskiego kuratorem z podstawieniem jako substytuta p. Dra. Geisslera nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tém c. k. Sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał. Kraków, 5 lutego 1866.

Obwieszczenie. (160. 1-3)

Ces. król. Sad krajowy podaje niniejszym do publicznej wiadomości, iż w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 21 Listopada 1864 l. 19493 celem zaspokojenia przyznanej p. Teofilowi z Baronów Lewartowskich Likowej sumy 210 dukatów austriackich ważnych lub wartości tychże w banknotach austriackich po długi kursu na dniu wypłaty istniejącego wraz z procentami po 5% od dnia 19 czerwca 1861 aż do dnia rzeczywistej wypłaty owego kapitału obliczyć się mającemu, kosztami sporu w kwocie 11 Zfr. 76 kr. w. a., kosztami egzekucyi w kwotach 6 Zfr. 66 kr. i 5 Zfr. 37 kr. w. a. już przyznanymi jakoteż kosztami obecnie w kwocie 42 Zfr. 59 kr. w. a. przynajmniej się dozwala publiczną sprzedaż połowy realności N. 530 lit. B. G. IV/370 Dz. I w Krakowie położonej, według ks. g. Gm. IV vol. ant. 2 pag. 542 n. 1 hacr. p. Scholastyki Igo Słubu Chorubskiej, 2go słułu Tarnowskiej własnej i to w trzech terminach na dniu 24 lutego, 24 marca i 27 kwietnia 1866 każdą razą o godzinie 10 przed południem odbyć się mających pod następującymi warunkami:

Za cenę wywołania ustanawia się sądowicę oznaczoną wartość połowy tejże realności w kwocie 3674 złr. 80 kr. w. a. Realność ta na pierwszych trzech terminach niżej ceny szacunkowej sprzedana nie będzie. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej jako wadium kwotę 360 złr. w. a. w gotówce lub w obligacjach państwa albo w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego wraz z kuponami, a to według ostatniego krakowskiego kursu, jaki w gazecie krakowskiej notowany będzie.

Reszta warunków, wyciąg hypoteczny i akt oszacowania w registrarze sądowej przejrzane być mogą. O tém zawiadamia się obydwie strony i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do własnych rąk, zaś tych wierzycieli, którzyby pd dniu 16. listopada 1865 do hipoteki weszli lub którymby rezolucya obecna przed terminem licytacji wcale nie lub do czasu doręczenia być nie mogła, na ręce kuratora, którego im się w osobie p. adwokata Dra. Machalskiego z substytucją p. adwokata Dra. Schönborna wyznacza. Kraków dnia 18. Grudnia 1865.

Obwieszczenie. (150. 1-3)

C. k. Sad obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Mojżesz Rittmanner przeciw pp. Józefowi Kotarskiemu i Adamowi Osieckiemu względem zapłacenia sumy wekslowej 1050 złr. z przyn. pod dniem 15 stycznia 1866 l. 825 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, wskutek czego nakaz zapłaty pod dniem dzisiejszym został uchwalony.

Ponieważ pobyt zapozwanego Adama Osieckiego jest niewiadomy, przecznielz tutejszy Sad dla zastęstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adw. Dra. Bandrowskiego z zastępstwem p. adw. Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie. Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu Sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczey z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z Rady c. k. Sadu obwodowego. Tarnów, 18 stycznia 1866.

Edykt. (154. 1-3)

Ces. król. Sad obwodowy Tarnowski publicznie ogłasza, iż celem zaspokojenia 2/3 części ceny kupna, przedanych 2/3 części dóbr Gorzejowy górnej i średniej w kwocie 6430 Zfr. wal. austr. tudzież procentów 5% od tejże części ceny kupna za czas od 19 grudnia 1864 się należących, nareszcie kosztów egzekucyi, panu Bolesławowi Goławskiemu w ilości 10 Zfr. 30 kr. a p. Franciszkowi Ksaw. Zassowskemu w ilości 20 Zfr. 87 kr. wal. austr. przyznanych, relicytacyę 2/3 części dóbr Gorzejowy górnej i średniej na koszt i niebezpieczeństwo niedotrzymującej kontraktu nabywczyni pani Ludwiki

Machnickiej pod warunkami, edyktem z dnia 31 grudnia 1864 l. 16737 ogłoszonymi w jednym terminie a to w dniu 19 marca 1866 o godzinie 10 zrana z tém dozwała dołożeniem, iż owe części rzeczonych dóbr w powyższym terminie i niżej ceny szacunkowej w sumie 35684 Zfr. 12 kr. w. a. wyprzedkowaney, za złożeniem wadium w kwocie 1780 Zfr. w. a. gotówką w galicyjskich listach zastawnych lub w obligacjach indemnizacyjnych i innych papierach rządowych, według ich wartości kursowej zostaną sprzedane.

Celem przeglądu reszty warunków licytacji, wyciągu hipotecznego i aktu oszacowania odsęła się chęć kupienia mających do t. s. registrarzy.

O czem strony w sporze będące, nabywczyni pomienionych części dóbr, wierzycieli hipotecznych, wierzycieli z życia i miejsca pobytu niewiadomych, jako to: Annę Pochorecką i jej dzieci, Salomeję, Józefa, i Leopolda Pochoreckich jako reprezentantów pozostałości po Zuzannie Krzyżanowskiej, niezajomymch pupillów Jana Pochoreckiego, Kajetana i Antoninę Witowskich, Felicyę i Maryannę Witowskie, Apolonię Szachłacką, Feliksa Dymę 2 imion Witowskiego i Jana Gumilskiego, tudzież wszystkich wierzycieli, którzy, z wierzycielkami swymi poźniej do hipoteki weszli lub którymby obecna uchwała z jakiegokolwiek bądź powodu niedoręczono, przez ustanowionego kuratora p. adw. Dra. Bandrowskiego z substytucją p. adw. Dra. Jarockiego i przez edykta zawiadamia się.

Z Rady c. k. Sadu obwodowego. Tarnów dnia 11 stycznia 1866.

Edikt. (158. 1-3)

Dem f. l. Tarnower Kreisgerichte wird dem J. Frühling mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Otho Weiss unterm 27. Jänner 1866 wegen Zahlung der Wechselsumme von 340 fl. 6. Währ. die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, wöher unterm 29. Jänner 1866 der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten J. Frühling unbekannt ist, so hat das f. l. Kreisgerichte zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landes-Advocaten Dr. Hoborski mit Substituierung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Jarocki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem f. l. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabstimmung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird. Aus dem Rathe des f. l. Kreisgerichtes. Tarnow, am 29. Jänner 1866.

Edikt. (155. 1-3)

Dem Tarnower f. l. Kreis-Gerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Stanislaus Baron Konopka, Scheindel Bau wegen Bezahlung der Wechselsumme von 1000 fl. 6. W. f. N. G. am 30. Mai 1865 3. 7934 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, wöher der Zahlungsauftrag vom 1. Juni 1865, 3. 7934, erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Herrn Stanislaus Baron Konopka unbekannt ist, so hat das f. l. Kreis-Gericht zu Tarnow zur Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Kaczkowski mit Substituierung des Landesadvocaten Hrn. Dr. Jarocki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Kreis-Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabstimmung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird. Aus dem Rathe des f. l. Kreisgerichtes. Tarnow, den 15. Jänner 1866.

Edict. (156. 1-3)

Dem f. l. Tarnower Kreisgerichte wird dem dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Stanislaus Baron Konopka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Hirsch wegen Zahlung der Wechselsumme per 2000 fl. i. N. G. unterm 22. Jänner 1866 3. 1256 die Wechsel-Klage angebracht und um Erlassung der Zahlungsaufgabe gebeten, wöher mit h. g. Bechlusse vom heutigen die Zahlungsaufgabe erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Stanislaus Baron Konopka unbekannt ist, so hat das Tarnower f. l. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Dr. Kaczkowski mit

Substituierung des Advocaten Dr. Hoborski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem f. l. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabstimmung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des f. l. Kreisgerichtes. Tarnow, 25. Jänner 1866.

G b i c t. (168. 1-3)

Dem f. l. Tarnower Kreisgerichte wird bekannt gemacht, es werde der über das gesamnte Vermögen des Chaim Kleinhandler, Hausrentiers, und Producenten, Händlers unterm 22. Juni 1865 3. 7912 eröffnete Concurs, in Gemäßheit hoher Entscheidung des f. l. Krakauer Oberlandesgerichtes vom 14. November 1865 3. 15595 unter Einem aufgehoben.

Aus dem Rathe des f. l. Kreisgerichtes. Tarnow, am 11. Jänner 1866.

Knudmachung. (152. 1-3)

Mit 1. März 1866 tritt im Markorte Uscieszko eine f. l. Postexpedition ins Leben.

Dieselbe wird sich mit dem Briefpost-Dienste und mit der postämlichen Behandlung von Geld und sonstigen Wertsendungen bis zum Einzelgewichte von 3 Pfund zu befassen und mit dem Postamt Thuste zum Anschlusse an die und von den Mailposten Lemberg-Czernewitz und Czernewitz-Lemberg mittelst täglichen Fußbotenposten mit nachfolgender Courseordnung in Verbindung zu stehen haben:

Von Uscieszko täglich um 3 1/2 Uhr Nachm. zu Thuste täglich um 6 1/2 Uhr Abends. Von Thuste täglich um 6 Uhr Früh. zu Uscieszko täglich um 9 Uhr Vormittags.

Die Entfernung zwischen Uscieszko und Thuste beträgt 2 Meilen.

Der Bestallungsbezirk der Postexpedition Uscieszko hat aus folgenden Orten zu bestehen:

a) im politischen Bezirke Uscieszko: Czerwondród, Iwaniec, Nagorzany, Nyskowi, Słonne, Sautromińce, Torskie und Uscieszko. b) im politischen Bezirke Jazlowiec: Drohyczówka, Latacz, Salki.

Von der f. l. galiz. Postdirection. Lemberg, am 4. Februar 1866.

Obwieszczenie. (170. 1-3)

C. k. Sad powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że na dniu 5 marca, 7 kwietnia i 5 maja 1866 roku, każdą razą o godzinie 10 przed południem, przedsięwzięta będzie w Podstoleiach w drodze licytacji publicznej przymusowa sprzedaż realności pod nr. 41 w Podstoleiach położonej, składającej się z domu, stodoły i gruntu w objętości 4 morgów 992 kw. sażni, oraz jednego konia i czterech krów, a to na zaspokojenie sumy 404 złr. 23 kr. w. a. z przyn. Stanisławowi Kozłowi przeciw spadkobiercom s. p. Andrzeja Bały przyznanych.

Cena szacunkowa realności wynosi 260 złr. w. a., cena szacunkowa konia i krów łącznie wynosi 205 złr. wal. austr.

Realność ryczałtowo, koni i krowy są pojedynczo będą sprzedawane.

Przystępujący do licytacji realności będą obowiązani złożyć do rąk komisji licytacyjnej 10% ceny szacunkowej jako wadium.

Przy pierwszych dwóch terminach nastąpi sprzedaż tylko za cenę szacunkową lub cenę wyższą, przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej.

Warunki licytacji w całej swj. ośnowie w registrarze sądowej przejrzane lub w odpisie wyjęte być mogą. Podgórze, dnia 18 grudnia 1865.

Edict. (179. 1-3)

Dem f. l. Bezirksamte als Gerichte zu Sokolow wird bekannt gemacht, es sei Moses Schütz im Jahre 1861 und Sara Blume Schütz im Jahre 1840, beide ohne eine Verfügung auf den Todesfall in Sokolow verstorben. Da dem f. l. Bezirksgerichte der nunmehrige Aufenthaltsort des zur Erbschaft berufenen Marfus Abraham Schütz nicht bekannt ist, wird derselbe aufgeserbet, binnen Einem Jahre und 6 Wochen bei diesem f. l. Bezirksamte als Gerichte sich anzumelden, widrigen die Nachlassabhandlung mit dem unter Einem befuhs Wahrung seiner Rechte aufgestellten Curator Dr. Jakob Schindelheim aus Sokolow abgehandelt werden wird.

Vom f. l. Bezirksgerichte. Sokolow, den 19. Dezember 1865.